

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Reg. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

min votis, tum aliis virtutum actibus? 3. Pro oblatâ obedientiâ, cupiditatum victoriam, veram sapientiam, securitatem, tranquillitatem, virtutum agmen, & perennem in celo coronam elargiris. 4. Ad extremum pro quibusvis aliis, orationis, laudis, confessionis, aliarumve virtutum actibus, reddis gratiam, devotionem, gaudium in Spiritu Sancto, consolationes spirituales, altum perfectionis gradum, victoriam, Paradisum, ac vitam æternam. Concludo cum aureo S. Petri Chrysologi dicto: *Usura mundi centum ad unum: Deus unum accipit ad centum; & tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forsitan de cautione solliciti? Quare? Homo homini exigua chartula obligatione constringitur; Deus tot & tantis voluminibus caret, & debitor non tenetur.*

REGULA XX. DE GRADIBUS SOCIETATIS. EXHORTATIO I.

Probat cuique gradu suo acquiescendum esse.

T H E M A.

Unusquisque, in quo vocatus est Fratres, in eo permaneat.

1. Corinth. 7. 24.

VEL:

Cooptatus in aliquo gradu ad alium progredi curare non debet.

Reg. 10.

Si Societatis JESU subordinationi haud absimilem esse minorum diversitatem, subordinationemque penitus inspicimus; eandem Ordinum Angelicorum varietati, ac triumphantis Ecclesiae

subordinationi haud absimilem esse deprehendimus: Etenim ex Apostolo Paulo, Magno Gregorio, aliisque Doctoribus, inter Angelicos Spiritus, Hierarchias ternas, Choros verò, seu ordines, novenos reperiri didicimus. Hierarchia prima, Seraphinos, Ccc Cheru-

Cherubinos, & Thronos: altera Dominationes, Virtutes ac Potestates; tertia Principatus, Archangelos atque Angelos complectitur. Quosnam verò per supremæ Hierarchiæ ardentes Seraphinos in Societate intelligemus, nisi Moderatores supremos, & universales; Generales scilicet ac Provinciales; quorum est præ aliis charitate flagrare; veluti à Petro Apostolorum Principe, totiusque Ecclesiæ Pastore requirebat Dominus: *Diligis me plùs his? Pascis oves meas.* Joan. cap. 21. 17. Quos autem per Cherubinos oculis, cognitione & sapientiâ plenos, adumbratos censebimus, nisi Præfides immediatos, scilicet Domuum Præpositos, & Rectores Collegiorum, oculis plenos, omnique sollicitudine subditis suis invigilantes? Et quos per Thronos, instar sedium Deum in se recipientes, nisi Professos, vel in cathedris Ecclesiæ populum, vel in exedris Theologiæ Auditorem erudientes? Per mediæ Hierarchiæ Dominationes, Virtutes & Potestates quos indigabimus, nisi trium Votorum Professos, passionibus & cupiditatibus suis dominantes; & in adjutorium spirituale formatos, virtutibus præstantes, nec non rerum temporalium curam gerentes, ac potestate dispensatoriâ ministeriali seu dependente præditos. Denique per Hierarchiæ postremæ Principatus, Archangelos & Angelos, quos nisi Magistros, aliisque Scholasticos scholis prædentes; & Coadjutores nondum ultimâ formâ insignitos, Angelis, tamen id est Novitiis, Angelicam vitam ducere solitis, & omnium infimis, Superiores designabimus?

Quâ verò ratione, quibusque de causis in Societate, omnibus, angelorum instar in gradu suo consistendum, nec ad alium sit aspirandum, præfenti exhortatione patefaciemus.

I. Memoratam, à Regula præscriptam gradus stabilitatem, postulat primò Ordo seu subordinatio, quæ velut in Ecclesia, & quavis religiois à Familia ita & præcipue in Societate nostra instar exercitibus cuspidam ad animarum salutem ordinatâ, unice est necessaria: cui vel maximè convenit id, quod à Corinthiis suis reposcit Apostolus: *Omnia secundùm ordinem fiant.* 1. Corinth. Cap. 14. Et rursum 1. Corinth. c. 7. 24. *Unusquisque in quo vocatus est, evadat, in eo permaneat.* Quemadmodum enim omnes Angelici Spiritus, Hierarchiâ & ordine suo contentissimi vivunt: ita ut nec Cherubinus esse deberet Seraphinus; nec Angelus optet esse Archangelus; sed quisque eo gradu acquiescat, in quo à supremi Numinis Providentiâ est collocatus. Pari ratione Religiosos Societatis JESU eo gradu contentos degere oportet, in quo eos Divina Bonitas per Superiores constituit. Præclarissimam illam caelestem ac terrestrem subordinatorem & concordiam aptè declarat S. Anselmus Lib. de Beatitudinibus, subordinatorem & unione membrorum corporis: *Sicut enim pes non capit esse manus; sed suâ sorte contentus est: Nec auris querit esse oculus; sed suo officio & loco acquiescit: ita pariter & sancti Angeli in celo; & homines bene religiosi in terra, statâ a gradu suo contentissimi vivunt, nec altiora ambiunt.* Quid verò vitâ hâc ordinatâ tranquil-

litis? Quid pulchrâ & concinnâ mem-
brorum distinctione & proportione a-
menius, in qua præcipua pulchritudi-
nis humanæ pars est posita? Ex adver-
so autem, quid ordinis perturbatione
cuius communitati aut Reipublicæ pe-
riculosius? Quid status, contra Dei,
Præsidiumque voluntatem, immuta-
tione periculosius? Si enim nec An-
geli in celo, nec membra in corpore,
nec homines in Societate, sorte suâ
gradibus contenti forent; sed altiora
appeterent, atque ambirent; quæ ubi-
vis discordia, quæ contentio, quæ har-
monie turbatio ac confusio exorere-
tur?

Atque hac de causa Sanctus Patriar-
cha nolter ad ordinem istum in vigore
suo belle conservandum, cavet quàm
studiosissime, ne illi, qui in Societate,
pæ ac pacate volunt vivere, in Christo
JESU, remoti à sæculi turbis; ex uno
in alterum gradum progredi allabo-
rent; sed dispositioni divinæ, Super-
riorumque ordinationi, magna cum re-
signatione, humilitate & obedientia,
peritus acquiescant.

II. Altera ratio, quæ quemvis gra-
du suo contentum, merito reddat, est
reignatio in paternam Dei providen-
tiam. Deus omnipotens, figulus est,
qui de eodem luto, pro beneplacito suo
format vas unum in honorem, aliud in
contumeliam; nec potest iure aliquod
queri, cur me facis sic? Dominus est,
sicut Domino placuit, ita factum est.
Infinita ejus sapientia novit, quid tibi
expediat; prævidet fortasse te in altiore
gradu, superbia insidandum; in inferiore
autem continendum in humilitate. In-

finita ejus bonitas & charitas, nihil ti-
bi evenire sinet, nisi in gloriam suam,
& utilitatem tuam. Quidni igitur pe-
nitens relinças te, totumque manibus
divinis, ceu lutum fingendum, firmân-
dumve, offers? Quidni voluntatem &
judicium proprium cœcutionis abnegas,
ut purè Deo placeas; & cum Christo
Duce tuo dicas: *Ego quæ placita sunt ei,
facio semper?* Joan. c. 8. Quod si feceris,
jugi quiete & lætitiâ perfunderis: &
licet adjutorum albo sis insertus, Pro-
fessum tamen multis passibus, ope divi-
næ gratiæ potes præcedere, uti virtute
& perfectione, sic & meriti, præmiique
cœlestis magnitudine.

III. Tertia ratio, in gradu cuius
quietem multam pariens est profunda
humilitas: quæ quisque nihili sui aby-
sum perspicit, infimumque in Orci
flammis locum, peccatis suis se prome-
ritum agnoscit: adeoque nec gradu in-
fimo, nec minimo in Societate loco di-
gnum se esse profiteri cogitur. Nec ad
alios coætaneos suos, sibi prælatos, ac
scientiâ aut virtute inferiores, animum
refleçtit; in sui tolli consideratione de-
fixus. Neque enim exigua foret animi
elatio & arrogantia, contra Superio-
rum sententiam, existimare, in le-
rum rerum præstantiam reperiri, quæ in
Societate ad professionem requiritur:
Quàm longissimè ab hac mentis elatio-
ne abfuit R. P. Franciscus Villanova So-
cietatis JESU Hispanus, illustre demis-
sionis profundissimæ speculum: cum
quo sæpe per literas egit S. Ignatius, ut
in numerum quatuor votis adstricto-
rum se referri sineret, licet in altioribus
studiis parùm versatus esset; utique ob

III.
Humili-
tas.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

excellentissimam viri virtutem ac vitam sanctimoniam; scientiam defectum abunde compensantem: at vir modestissimus rem tamdiu tergiversando, per literas ultro, citroque missas proraxit; donec translato interim in cœlum Ignatio, humilitas filii, de Patris charitate victoriam tulit; ut refert Tannerus in Societ. Apost. imit. pag. 65.

Non absimilem humilitatis in hoc genere palmam reportavit R. P. Hernandus Guillenus Societatis JESU, pater Hispanus; parentibus illustrissimis factus, nec minus excellenti animi demissione præditus; qui dum sibi deferretur emitenda quatuor votorum professio; tanquam ad rem sibi minimè debitam cohorrescens multis cum lacrymis eam deprecatus, eaque indignum se contestatus est. Tannerus ibid. p. 149.

Resipiscentiæ hac in parte luculentum præbuit exemplum R. P. Joannes Ramirez, similiter ex Hispania oriundus, Vir Apostolicus: is cum ultra modum severe quedam vitia è suggestu incelleret, ideoque à quatuor votorum emissionem dilatus esset; eam rem ægrè ferens, de statu mutando Carthusaque ingressu cogitavit: at luce insolita tandem à misericordie Nuntine perstrictus, ita secum reputare cepit: Pro miserum! Ubi es? vigilasne? Esne tui compos? Tu ausus es cogitare, complexionem eam perfectarum virtutum, quæ professis inesse debet, esse in te? Ergo quid tibi propriè, quid Societati publicè expediat, tu miser, vel curas studiosius, quam Præpositi, vel acutiùs vides? Audesque tot sanctissimorum virorum,

ac prudentissimorum, qui hanc Societatem fundarunt, & usque huc rextunt: judicio, præferre tuum, in causa tua? Tu scilicet professione dignus es, qui eam ambis? Qui humilium præmia superbe appetis, tamque turpiter tibi illudi finis? Quid obsecro, in emitenda professione petis? An vota, quæ religiosum efficiant, totumque hominem Deo dedicent? Tria hæc emisisti. Religiosam planè conditionem es; utinam vitam solum Materiam exercendæ virtutis amplissimam habes. Adjumenta præstolantur omnia, per quæ ad apicem sanctitatis scandere possis: quid igitur est, quod professione petis? Nescio, quid plus auctoritatis perstringit misero oculos: non sanctitas, sed foedissima levitas & ambitio est ista. Hicne est meus sensus prius, quo abjici, despicique & proiecari ab omnibus, ut Domini mei dignarer insignibus, erat in votis? Hæc soluta est Professio, velle ignoratis & promissulo duci, & tanquam peripetema seu pægammentum, omnium mortalium pedibus subijci. Disce obedire mancipium nequam, disce jugum pati terra & cœli. Hæc & similia, in se reversus, sibi oggerat Ramirus ut narrat P. Tannerus p. 204. Ex qua sui victoria, mira Viri ad obediendum subitit alacritas, pax conscientie rediit, & novus zeli ardor animas juvandi, mentem occupavit.

Hujusmodi autem exempla & rationes virorum sanctimonie famæ cyclytorum an non merito ambicioso confundant, & ob degradationem nonnullam haud quietos, tranquillitati perlinæ jure restituant?

IV. Ratio quarta, omnem ab animo turbationem, ob gradum excitatam sopire aut eliminare valens est obedientia: quæ hoc jubet & non aliud; ac proinde voluntas propria, & iudicium omnino abneganda sunt; non poenæ metu, nec præmiis spe, sed impulsu charitatis, & unius Dei amore; adeo ut si Deus nec ullam humilitati, nec obedientiæ remuneret cœlestis præmiū; nihilominus ad omnia ipsi placita, quàm paratissimos esse decerneret, in omnem vitam tuam, modo ipsi Deo, O. M. gustum ac beneplacitum præstares. Subterne te igitur Deo, cuique nutui pare; præsertim cum os tuum aperueris, & quarto inter simplicia post tyrocinium, voto te obstrinxeris, asserendo: *Promitto mecum Societatem ingressurum, &c.* Jamque amplius retractare non liceat, sed standum sit promissis. Obedi igitur alacriter & cum Christo Domino dic: *Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me.* Joan. c. 4. Et cum Machabæo heroe generosissimo: *Sicut fuerit voluntas in iustis: sic fiat.* 1. Mach. 3. 69. *Nam qui fecerit voluntatem Patris mei, inquit Christus, qui in calce est, ipse meus Pater, & Mater & frater & soror est.* Matth. c. 12. 50.

Hoc modo animandus est animus ad obedientiam, omnisque amor proprius evandus: sanè in die iudicii, à nobis sude non reposeet, quo in gradu, doctrinæ, vel officii ac dignitatis vitam nostram exegerimus; sed quàm sanctè eam instituerimus, quémve perfectionis gradum conscenderimus: non requirer, quibus ornati talentis fuerimus; sed quàm fervidè ea ad Dei gloriam impenderimus: non quo immunere, sive Professo-

rum Theologiae, sive Verbi Divini Praeconum, sive in missionibus Apostolicis Operariorum versati fuerimus; at quàm purâ intentione, quàm sincero gloriæ divinæ & animarum zelo, munia nostra obiverimus. Contingereque potest ut è Coadjutorum classe quispiam, & in hac vita meritis & gratiâ, ac in alterâ, coronis & gloriâ Professum quàm plurimis præcedat parafangis: quemadmodum de primo Societatis nostræ martyre Venerabili P. Antonio Criminali, qui è Coadjutorum spiritualium numero fuit, & eo gradu etiam indignum se iudicabat, nullus dubitandi locus relinquatur.

V. Neque solum in ultimo Societatis gradu constitutos, suâ sorte contentos esse voluit S. Ignatius; verum etiam in Examine c. 6. addit, in Novitiis quoque hanc cautelam requiri. Unde voluit, statuitque 1. In Tyrocinio neminem de gradu uno ad alium transire: ut si sit examinatus, admittitque pro gradu Coadjutoris temporalis, Novitiatu finito, obtinendo, nullam de statu hoc, cum Scholasticorum gradu commutando cogitationem suscipiat: neque etiam è contratio: id enim perfectionem, cuique statui convenientem sufflaminaret.

2. Jubet deinde idem S. Parens noster, ne quisquam ante tempus ex uno gradu ad alium ejusdem statûs subordinatum progredi allaboret, v. g. ne Coadjutor Novitiis, ante tempus in Collegio degere, aliorumque Coadjutorum officia, licet ipsorum propria obire desideret: ne Novitiis Scholasticus, ante tyrocinii finem, ad literis vacandum, aut docendum anhelet: ne Magistri, aut

V.
Constitu-
tiones
S. Ignatii.

aut Patres in tertio probationis anno versantes, ante tempus ad gradum ultimum festinent: nam secus agentes, haud levis superbiz indicium præberent; laudatissimamque Societatis harmoniam confunderent. 3. Monet Tyrones, ut Novitiatus tempore, omnem omnino de gradu aut officio secuturo curam ac sollicitudinem deponant; cum id incertum sit, sique divinæ Providentiæ cognitum sit; pari ratione vult, ut Scholastici in Collegiis, operam studiis navantes, omni alia sollicitudine superseant, ne ea fortè, quibus obedientia illos applicat, negligant, aut segrè tractent: age-rent enim, si secus faxint, contra primam Scholasticorum Regulam; quæ eos purè in illa incumbere studia præcipit, quibus ab obedientia applicantur: quamvis nunquam ad ea tradenda. Societas illos postmodum, destinatura esset. Perperam igitur procederet Magister literas humaniores docens, si studiis istis relictis, Philosophicis, aut Theologicis sese impenderet, aut si Theologia studio applicatus, Rhetoricæ, Poësi, aut aliis scientiis vacaret. Hujusmodi enim mutabilitates, animorum inordinataque ad hunc vel illum gradum officium, studium ve propensiones, perturbationes generant, & ingens status nostri perfectioni, impedimentum injiciunt. Provenit autem inconstantia hæc & mutabilitas ex eo, vel quod cum in uno satiari nequeamus, velimus in multis; vel quod difficultates status præsentis effugere cupiamus, & commodis frui, quæ nobis imaginamur in aliis: & sæpe numero hallucinamur, & specie inani deludimur.

Quæ cum ita sint, Dilectissimi, si pacem, si animi tranquillitatem querimus, si ordinem, si resignationem, si humilitatem, si obedientiam amemus, & perfectionem sectari aveamus, inimitabiliter in statu illo seu gradu persistamus, in quo obedientia, ac sancta Dei Providentia per Superiores nos collocavit: quamdiu ipsi placuerit; nec ad alium gradum aspiremus; nec ad alia studia aut negotia festinemus, nisi ad ea, quæ ipsa nobis sapienter injunxerit. Ambitionem etiam omnem, magnamque nostri existimationem deponamus; & vel infimo, non solum Patrum, sed etiam fratrum ordine indignos nos arbitremur. Quasi modò geniti infantes, & innocentes, totos nos Providentiæ divinæ (quæ majorem nostri, quam Rex ullus aut Princeps unigeniti sui curam gerit) committamus; & quemadmodum infans nullius rei sollicitudine tangitur, si involvatur pannis sericis, si lineis; si in ampla civitate, si in exigua versetur; si in magnifico palatio, si in paupere casa educetur; nec lætatur, si afficiatur honore, atque in sublimi collocetur subsellio; nec contristatur, si contemptui habeatur & ponatur in imo: ita nos Patri nostro cœlesti, Patri infinitæ potentia, sapientia & bonitatis, omniumque Patrum ac matrum amorem longissimè superanti, nos integrè & perfectè quoad gradum, officium locum, studia, atque omnia alia religemus; & quoniam ipsi singularis est cura de nobis, omnem sollicitudinem affectum filiali in eum projiciamus, & bene nobis erit: *Dominus regit me & nihil mihi deerit.*

EXHOR-

EXHORTATIO II.

Suadet cunctis è Societate, ut in gradu suo sese perficiant,
totosque se divino obsequio impendant.

T H E M A.

Estote perfecti. Matth. c. 5.

V E L

*Sed in suo perfici, & obsequio Dei & gloria se totum
impendere.* Reg. 20.

Uotquot in quocun-
que Societatis gradu
versantur, sua singuli
à DEO recepere
talenta, quibus nego-
tiari, sese perficere,
& totos Divino Obsequio impendere
valeant. Nullus est, inquit S. Gregorius
Homil. 9. in Evang. qui veraciter dicat,
talentum minime accepi, non est unde
rationes ponere cogar: Talenti enim nomine
cuiuslibet pauperi etiam hoc ipsum reputa-
bitur, quod vel minimum accepit. Sed
Uni dedit quinque talenta, alii duo,
alii unum, pro libitu & beneplacito suo
distribuit. Hæc ratione S. Paulo Apostolo
quinque tradidit, scilicet donum lingua-
rum, potestatem miraculorum. Apосто-
latum, zelum animarum, efficaciam
prædicandi. S. Timotheo quasi duo
concessit, Scientiam Scripturarum, &
episcopatum ephesinum. Onesimo verò
unum, scilicet studium ministrandi
S. Paulo Romæ carceri mancipato. Ita
pariter Divina Bonitas Societatis JESU
membris aliis elargitur quinque
talenta, veluti Professus; aliis duo,
ut Coadjutoribus Spiritualibus; aliis
unum, ut Coadjutoribus domesticis offi-
ciis addictis: Omnibus autem & singulis
incumbit, ut secundum suam virtutem
negotientur & alia talenta lucrentur;
in suo gradu sese perficiant, totos
servitio divino se consecrent, atque ita
accepta

accepta à Deo talenta multiplicent. Ut autem rei hujus prototypon & exemplum proponamus, creata cetera consideremus, sed illustrius quàm in angelis, haud reperim⁹, quos & S. Ignatius suis ad imitandum exhibere solebat. Hi enim & in gradibus suis ac ministeriis omnino sunt perfecti, & voluntati divinæ atque obsequio totos se consecrant. Hos igitur ad imitandum nobis ob oculos mentis collocabimus.

I.
Quisque
in gradu
suo se
perficiat.

I. Primum quidem intueamur, quo pacto planta, arbores, pisces, volucres, animalia & homines sensim crescant & se per sumptionem alimenti perficiant: Sic enim ex nucis fit corylus: de glande fit ardua quercus: ex parvo puero denique magnus homo. Angelicæ Mentis quoque brevi tempore qui perfectionem suam attigerint, & nunc in gradu suo, in functione suâ, & actione quâlibet sint perfectæ, ut pro modulo nostro æmulari satagamus. Nam in primis Seraphini perfectissimo in Deum amore rapiuntur & pro viribus Angelos inferiores charitate accendunt. Cherubini cognitione perfectâ Deum contemplantur, aliisque illuminant, & ad cognitionem Dei deducere allaborant. Throni perfectè Majestatem Divinam excipiunt, ut in illis quodammodo resideat, ac quietem capiat; & simul alios ad Numen Divinum recipiendum disponere moliantur. Dominationes perfectè ab omni servitute, tyrannide, & cupiditate se abstrahunt, totosque se ad supremum rerum omnium Monarcham convertunt; & alios ab hisce vitiis abstractos, ad bonorum omnium fontem reducere nituntur. Virtutes prodigia

& signa mirabilia perfectione magis patrant; perque illos viti perfecti summi efficiunt. Potestates spiritus maligni & adversarias potestates omnino contempunt. Principatus Regna & Provincias rectè gubernant. Archangeli summa annunciant. Angeli denique Deum cognoscunt ac diligunt, & per inspirationes homines ad eadem dirigunt atque perducunt. Verbo Spiritus Angelici in Hierarchiis, choiris seu gradibus suis, nec non in functionibus & officiis suis magnâ perfectione omnia peragunt.

Cælestium horum Geniorum imitatione S. Patriarcha noster quemlibet in Societate, quocumque etiam in gradu constitutus foret, coniti voluit, ut gradus sui perfectionem adipisceretur. Si quis ad professionem eventus sit; instar Seraphinorum & Cherubonorum virtute ac scientiâ ardeat & luceat, aliisque exemplo & verbo illuminet atque accendat. Si quis sublimi ingenii acie careat, atque excellenti doctrinæ defectum in se notet, virtutum soliditate ac perfectione insigni scientiæ defectum compensare studeat. Si quis Marthæ ministeriis addictus, cum Onesimo, uno duntaxat sit talento dotatus, animum non despondeat; sed perfectione magnâ munia sibi concessa obeat: in amore divino, ac sanctorum vitam omnigenâ se perficiat, & plura talenta lucrari, Professusque ipsa meritis ac gloriâ in cælis præcellens valebit: Quemadmodum Onesimo fideli ministerio plura alia meruit; & esset Episcopatum Colossensem, multorum conversionem, ac denique lauream

lauream, ut insinuat Cornelius à Lapide in Epist. ad Philemonem : Et plures illiterati majorem in terris gratiam, & in celo gloriam affecuti fuere ingenio & doctrinâ præstantibus, ut in S. Francisco Seraphico. Sancto Simeone Stylitâ, B. Didaco, S. Catharinâ Senensi, & aliis quàm plurimis liquet.

Singuli itaque in gradu suo se perficiant. Perfectum definiit Aristoteles, cui nihil deest : Duobus autem modis contingere potest, ut nihil alicui desit. 1. Si nihil omnino sit, aut excogitari possit, quod in illo non reperitur : atque ita solus Deus perfectus est. 2. Si in certo aliquo genere, in certâ disciplina, virtute, proprietate nihil ei desiciat eorum, quæ ad eam requiruntur. Et hæc ratione Professi in suo gradu, in virtute ac scientiâ ; non professi in gradu sibi proprio perfectionem nascisci studeant.

Novitii quodque, qui gradum ultimum nondum adepti sunt, sed in dies magis magisque ad eum sese disponunt. Tironum tempore Tironum perfectionem adsequi nitantur : eum in finem i. mortificationi assidue insistant, contra se ipsos & vitia pugnent, de aliâ re nullâ solliciti. Malitiam peccati probe cognoscant, & cujuscunque etiam peccati venialis deliberati horrorem concipiant ; ita ut cum S. Anselmo in Infernum detrudi malint, quàm Deum peccato deliberato offendere. 2. Ardens desiderium omnes & singulas actiones quotidianas perfecte obeundi concipiant, habitumque exactè operandi itabilem acquirant : hæc viâ, constanti animo in bene ceptis perseverabunt : nam *Adolescens juxta viam suam,*

etiam cum senuerit, non recedet ab ea. Proverb. c. 22. 3. Studeant acquirere amorem crucis, contemptus & advertitatis, Christi patientis exemplo, ut patientiam addiscant, & post Tironium non facile ad minima contraria perturbabuntur. 4. Perfectam voluntatis propriæ abrenunciationem, & integram sui resignationem comparare allaborent ; ita ut ipsi nihil eligant, nihil recusent ; sed indifferentes ac parati sint ad omnia ; ad quamvis habitationem, officium, gradum, regionem, locum, occupationem ; more Angelorum, qui toti à Numinis supremi nutu ac voluntate pendent, indifferentes ad omnia. Hæc ratione Novitii ac ceteri omnes in gradu suo omnino perficiantur.

Jam verò quemadmodum S. Ignatius hanc gradus cujusque perfectionem nos docuit, Constitutionibusque inseruit ; ita & eandem ipso opere, Angelicam imitando vitam, complevit. Erat ipse Societatis Fundator, & Præpositus Generalis, in gradu eminentiore collocatus ; adeoque virtute & scientiâ excellenti conspicuus ; Sed ut Regulam præsentem, & Spiritus Sancti monitum : *Qui justus est, justificetur adhuc ; Et Qui sanctus est, sanctificetur adhuc ; & qui perfectus est, perficiatur adhuc ; impletur ; conabatur in gradu suo, exacto variorum perfectionis mediocum adminiculo, de mense in mensem, de hebdomade in hebdomadem, de die in diem, evadere perfectior. 1. Instar Seraphinorum, licet perfectus esset charitate Dei & Proximi ; in dies tamen nitabatur in ea crescere : ut enim*

D d d m

in apotheosos ejus relatione, Sacra Rota Auditores & Cardinales memorant: *Tanto erga Deum amore flagrabat; ut tota die illum exquiret; ut nihil aliud loqueretur; nihil aliud cuperet, quam placere Deo & illius obtemperare voluntati.* Eodem amore mortalium omnium corda succendi vehementer cupiebat: unde suis ad fructificandum missis unice inculcabat: *Ite, inflammate omnia.* Et Romæ Doctrinam Christianam pueris, rudibusque traditam, hoc concludebat epiphonemate: *Amate Deum ex toto corde, ex tota anima, ex tota voluntate.* 2. Instar Cherubinatorum scientiâ, cognitione & æstimatione magni Dei perficere animum conatus est: proinde ex aspectu flosculi aut vermiculi, in Conditoris cognitionem, æstimationem, & amorem rapiebatur; ideoque sæpenumerò totus igneus & splendore mirabili circumfusus ac divinitus à terra sublimis conspectus, & cum Deo loqui auditus est: *O Deus meus! Amor cordis mei! O si te homines nossent!* Andreas Lucas in vita. Hispan. Lib. 5. c. 4. 3. quomodo autem S. Pater instar Thronorum Deum in anima sua perfectè recipere laboravit; instar Dominationum perfectum passionum dominium assequi; instar Virtutum, solidam, perfectamque virtutem adipisci; instar Potestatum adversarias potestates comperere; instar Principatum sanè gubernare; instar Archangelorum summa annunciare; instar Angelorum, jugi oratione & contemplatione Patris celestis faciem intueri studuerit; temporis angustia non sinunt latius explicare; sed in vita legere licebit. Ex quibus

omnibus jurè colligimus, S. Ignatium ut gradus perfectionem singulis præscripsit, ita te ipsâ, charissimata meliora semper æmulando, eandem consequi pro viribus conatum fuisse; cuius, tanquam Parentis optimi exemplum sectari non desinamus.

II. Alterum quod S. Patriarcha postea in Regula præfente nobis proponit, est: *Ut totos nos Dei obsequio & gloria impendamus.* Quod rursum præclare præstat cuncti Spiritus Angelici, qui sive in caelis manent, sive in terras ad nos descendunt, semper faciem Patris continent, eumque totis viribus, totâ mentis, toto conatu laudant, amant, & voluntatem ejus exequuntur: Et inique totos se divino obsequio & gloria impendunt: Clientibus verò suis assistentes, eosdem ad Deum laudandum, eique fideliter serviendum inducunt; imò in nihilum redigi mallent, quam vel momento Dei gloriæ ac cultui se subtrahere. Idem à nobis requirit in Regula vicelima Sanctus Ignatius; ut nemo de alio gradu altiore sollicitus, sed quisque gradu suo optimè contentus, id unum curet, ut in eo se perficiat; & sive Professorum, sive Coadjuutorum albo insertus sit, secundum talenta sibi credita, totam virtutem, totam scientiam, totum ingenium, judicium, eloquentiam, oculos, aures, manus, pedes, os, linguam, pectus, omnes denique corporis & animæ vires obsequio Dei & gloriæ ejus impendat, & secundum obedientiæ directionem omnia peragat; ac Proximum in salutem, perfectioneque acquirendâ optulanti enitatur. Simili modo Novitius totum se Deo

Deo offerat, Confodales suos verbo & exemplo edificare ac perficere studeat: Extremos verò, atque in primis rudes & pueros Doctrinâ Christianâ imbuat, in omnibus operibus suis nihil nisi Dei majorem gloriam spectans: Sic Dei obsequio & ipse totum sese impendet: Ut verò alacrius, ferventiusque in suo gradu quisque id præbet, summi momenti causæ id requirunt & jure suo postulant.

1. Exigit id à nobis infinita Divinæ Majestatis excellentia, & essentia ejus immensa: Ipse enim solus est, cui (ut loquitur Job c. 23. 13.) *Creaturæ omnes comparate non sunt; & quasi nihilam reputantur.* Ipse unus hoc sibi nomen vendicat: *Ego sum qui sum.* Exodi c. 3. 14. Cujus comparatione alia veluti non sunt, aut nihilum & inane censentur. Ipse solus bonus & infinita est bonitas: de quo Veritas ipsa testata est. Matth. Cap. 19. *Nemo bonus nisi solus DEUS.* Ipse solus potens, & immensa Potentia, teste Apostolo 1. Tim. 6. 15. *Qui est beatus & solus potens Rex Regum, & Dominus Dominantium, qui solus habet immortalitatem.* Solus habet sapientiam, aternitatem, Justitiam, misericordiam, sanctitatem & clementiam. Si igitur Reges terreni & Principes digni judicantur, ut Aulici ministri & famuli eorum obsequio se totos impendant; quis honor, quod obsequium, quæ gloria debebitur illi, qui solus habet omnem excellentiam, majestatem, dominium, imperium, potestatem? à quo quidquid bonitatis, dignitatis & potestatis creaturis universis concessum est, tanquam ex fonte inexhausto scaturivit?

2. Exigit id conditio nostra, quâ toti Dei sumus, secundum illud Ezech. c. 8. 4. *Omnis anima mea est, sicut anima Patris, ita anima Filii mea est.* Et Jobi c. 41. 2. *Omnia quæ sub celo sunt, mea sunt.* Quid autem æquius, quàm ut homo Creatori ac Domino suo supremo & legitimo serviat, totumque se ejus famulatui mancipet, & vitam omnem, quam ab eo obtinuit, in ejus cultum & gloriam infumat?

3. Exigit id redemptio nostra, quâ Filius Dei nos Diabolo venditos & ad perpetuum Inferni carcerem damnatos sanguine suo & morte redemit. *Empti estis pretio magno.* 1. Corinth. Cap. 6. 20. *Nempe sanguine Filii sui, qui Dedit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis.* Quàm igitur indignum & grave erit servos tanto pretio comparatos Hero & Redemptori suo obsequia debita denegare; ejusque servitium se non totos impendere?

4. Exigit id finis nostri præstantia, qui est ipse Deus, ad quem amandum, colendum & glorificandum conditi sumus: *Quia ipse primus & novissimus, principium & finis.* Apoc. Cap. 2. 22.

5. Exigit id præmium ingens dignè ei servientibus, ejusque obsequiis totos se impendentibus promissum: æterna scilicet Beatitudo, ac DEUS Opt. Max. ipse. *Ego (inquit) ero merces tua magna nimis.*

Quocirca, Charissimi, quisque in gradu suo se perficere studeat, sicut Professi & Coadjutores in suo; ita quodque Tirones in suo: nihil negligent, peccatorum fugâ, vitiorum extirpatione,

D d d 2 operum

operum quotidianorum acuratione, malorum tolerantia, & omnimoda sui resignatione & indifferentia, exemplo SS. Angelorum & Sancti Ignatii. Deinde corpus cum sensibus, & membris, animam cum potentiis DEO consecrent, dicendo cum Sancto Ignatio in meditatione de regno Christi. *Me tibi penitus offero, meaque omnia tua subijcio voluntati.* Et in exercitio de amore Dei: *Suscipe Domine universam libertatem meam, accipe memoriam, intellectum atque voluntatem omnem: quidquid habeo vel possideo, mihi largitus es, id tibi totum restituo.* Et quemadmodum ille totum se gloriae divinae impendit, corde, ore, & opere semper preferendo: *maioris Dei gloriam: ad eamque propagandam, omnes cogitationes, curas, occupationes, indultrias, labores & studia dirigendo, Domos, Collegia, Gymnasia, Sodalitia, Missiones, Lectiones, Catecheses, Conciones, Instructiones, atque omnia alia referendo: ac denique per universum mundi*

ambitum, per suos fidem propugnando, haereses oppugnando, infidelitatis tenebras illustrando, Juventutem erudiendo, summos, medias, infimos ad pietatem, Sacramentorum frequentiam, & DEI cultum traducendo, (ut recti, & non invidi rerum affirmatores probe norunt, & vel ipsi Ecclesiae sanctae inimici, & maximi Societatis hostes profitentur) ita nos pro modo nostro, & talentis à DEO acceptis negotiemur; quidquid per ingenii, gratiae & corporis vires valeamus, libenti animo praestemus, atque in totos nos obsequio, & laudi, servitio & gloriae DEI impendamus, offeramus, consecremus, quemadmodum Divinae Majestatis excellentia, nostra subiectio, redemptio, finis, & gloria aeternae corona jure exigit ac promeretur.

*
*